

Nádej

Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnom

Ročník 11

Číslo 4

jún - júl 2009

Keď to počuli, bodlo ich to v srdci, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo robiť, mužovia, bratia? I odpovedal im Peter: Kajajte sa! A nech sa každý z vás dá pokrstiť v meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov. A prijmete dar Ducha Svätého. Lebo iste vám platí to zasľúbenie, aj vašim deťom a všetkým, ktorí sú ďaleko, ktorýchkoľvek povolá Pán, náš Boh. Potom ešte mnohými inými slovami vydával svedectvo a napomínal ich hovoriac: Dajte sa zachrániť z tohto skazeného pokolenia! A tí, čo ochotne prijali jeho slová, dali sa pokrstiť; i pripojilo sa v ten deň okolo tritisíc duší.

(Skutky apoštolov 2; 37 - 41)

Milosť Pána Ježiša Krista a láska Božia a účastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami! [Amen.](2.Kor. 13;13)

Sviatok Svätej Trojice završuje tzv. slávnostnú polovicu cirkevného roka, v ktorej sme si opäť pripomínali Božie dielo spásy hriešneho človeka cez obeť Pána Ježiša a posvätenia cez príchod Ducha Svätého do spoločenstva cirkvi.

Požehnanie, ktoré Pavol dával cirkevnému zboru v Korinte a ktoré som použil ako nadpis i základ tohto príhovoru vyjadruje, ako prvá cirkev prežívala a v čom v prvom rade vnímala Božiu blízkosť, konanie a požehnanie. Sú tu spomenuté hodnoty, ktoré kresťania prijímali zhora a šírili medzi sebou a okolo seba – v prostredí pohanskom a neraz aj nepriateľskom.

Ako prvú z týchto hodnôt Pavol uviedol *Milosť Pána Ježiša Krista*. Ona pôsobila to, že sa dokázali medzi sebou prijímať ako omilostení a Bohom prijatí hriešnici – ako tí, ktorí sú na tom pred Bohom rovnako odkázaní na Neho. A túto milosť a odpustenie priali aj iným – preto o nej hovorili, preto išli na misijné cesty. Milosť Božia ich spájala a učila vzájomnej láske, k tomu, aby sa vnímali ako bratia a sestry.

Láska Božia je tým druhým pojmom, ktorý Pavol použil vo svojom požehnaní. V 13. kapitole 1. listu Korintským vyzdvihol lásku Božiu nad všetky ostatné cnosti, keď napísal: „**Ak by som nemal lásky, nič nie som**“ a „**Teraz však zostáva viera, nádej, láska – to troje, ale najväčšia z nich je láska.**“

Tretím pojmom, ktorý Pavol použil v tomto požehnaní, je pojem „*účastenstvo Ducha Svätého so všetkými vami*“ Duch svätý je nositeľom jednoty a pokoja. Bez Jeho pôsobenia sa aj z cirkvi môže stať len organizácia, v ktorej človečina môže napáchať mnoho zlého.

Milost', láska, jednota Ducha – to sú hodnoty, ku ktorým nás má viesť viera v Trojjediného Pána Boha. Dal by Pán Boh, aby plnosť tohto požehnania spočívala na nás a na našom zbere. Amen

I. Novomestský

Cítíme Božiu blízkosť?

Ukrižovanie Ježiša Krista znamenalo totálny koniec Jeho božskosti, totálny koniec viery Jeho učeníkov a pochybovanie mnohých ľudí, ktorí zažili uzdravenie, či iné zázraky. Ustráchaní učenici a neveriaci Tomáš len veľmi opatrne verili v Jeho zmŕtvychvstanie. Zoslanie Ducha Svätého prinieslo nový začiatok Kristovho pôsobenia na zemi. Jeho verní spoznali a pochopili neobmedzenú Božiu moc. Začali sa diať veci, ktoré sa diali aj počas telesného pôsobenia Ježiša Krista a dejú sa až dodnes.

Aj keď v súčasnosti neprežívame strach, aký prežívali učenici pri ukrižovaní svojho Majstra Ježiša Krista, strach na zemi vládne stále. Má množstvo podob a riešení. Momentálne ľudia najviac desia obavy zo straty zamestnania. Bude to asi dlhodobý problém.

Boh dokázal učeníkov zbaviť strachu 50 – ty deň po Pánovom vzkriesení. Dokáže človek vyriešiť k spokojnosti akékoľvek problémy sám bez pomoci? Taký sa ešte nenarodil.

Aj keď vo svete vládne kríza, Boh si buduje nové priestory, školy a požehnáva stále nových nasledovníkov Ježiša Krista. A pri tom sa nad tým nikto nezamýšľá, nikto nežasne. Ba skôr naopak. Ak by v súčasnosti navrhli odľuku cirkvi od štátu, tak si dovoľím tvrdiť, že minimálne 60 % obyvateľstva by sa potešilo, koľko ušetríme a ako sa budeme mať zase dobre.

Na Letnice neboli žiadni sponzori a cirkev vznikla. Pán Boh sa bez nás zaobíde, len či sa my zaobídeme bez Neho!?

Pán Ježiš povedal: „**Líšky majú dúpätá, vtáci svoje hniezda a Syn človeka nemá kde by hlavu sklonil.**“ Do koľkých príbytkov sme si pustili Krista a Jeho učenie? A toľko vecí by chcel a mohol pre nás urobiť!

V. Malý

- Vďaka, Pane, že nám zosielaš Ducha Svätého. Pomôž nám nechať sa ním viesť a svedčiť o Tebe každý deň ľudom okolo nás.

Odpovedal im: Nie je vašou vecou poznať časy a príhodné chvíle, ktoré Otec určil svojou mocou, ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.

(Skutky apoštolov 1; 7,8)

- Pane, vyuč nás deň po deň zotrvať na modlitbách.

Tí všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Máriou, matkou Ježišovou, a s Jeho bratmi.

(Skutky apoštolov 1; 14)

- Vďaka, Pane, že máme v Tebe istotu záchrany pred večnou smrťou.

A vtedy každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude zachránený.

(Skutky apoštolov 2; 21)

- Pane, daj nám uvedomiť si svoju hriešnosť a vyznať svoje hriechy pred Tebou.

I odpovedal im Peter: Kajajte sa! A nech sa každý z vás dá pokrstiť v meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov. A prijmete dar Ducha Svätého.

(Skutky apoštolov 2; 38)

Služby Božie v kostole

Pri jednom rodinnom posedení sme sa rozprávali o pravidelnom nedeľnom chodení do kostola a padol názor, že vraj veriť sa dá aj doma a nemusí sa preto chodiť každú nedeľu na služby Božie.....

Určite je na tom niečo na zamyslenie, je vždy lepšie mať vieru v srdci ako ju nemať..... Ale určite to nie je to dostatočné, lebo pravý kresťan je ten, ktorý sa pravidelne stretáva s ľuďmi nielen vo svojom okolí, ale aj v nedeľu v kostole a počúva Božie slovo, kázeň, drží sa Božích prikázaní.... Pre mňa osobne je tento deň na nachádzanie pokoja a tzv. „dobíjanie si batérie“ na ďalší pracovný týždeň. Žijeme vo veľmi rýchlej a ťažkej dobe, kedy na každom kroku sa stretávame s ľuďmi, ktorí prišli o prácu, majú svoje zdravotné i osobné problémy..... a to nie je jednoduché....

Ako sa títo ľudia vysporiadávajú so svojimi problémami ??? O čo to majú ťažšie od nás? Počúvanie kázne a Božieho slova, modlitby aj za tých druhých, čo k nedeľnej Bohoslužbe patrí, to je to, čo ma na tieto miesta ťahá. Tu nie je človek osamotený so svojimi problémami, pretože sa spoločne modlíme a zdieľame spoločne všetky starosti i radosti, ktoré život so sebou prináša. Pomáha to prekonávať mnohé prekážky a nájsť východiská v situáciách, ktoré nás postretli. Vypočujeme si z úst brata farára často aj to, čo sa niekedy možno zdá dosť tvrdé, ale je to všetko nasmerované na nás hriešnych ľudí, aby sme si pripomínali, že máme prosieť a ďakovať za každý deň a za všetko, čo nám Pán Boh dáva, ale i berie.....

***Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam,
nie ako svet dáva, vám ja dávam.***

Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!

(Evanjelium podľa Jána 14, 27)

Každý človek je strojom svojho šťastia a ako sa v živote bude mať a ako sa pozrie na cestu, z ktorej niet návratu, je na každom z nás. Máme tu však **Nieko**, kto nám rád podá pomocnú ruku, ak o to budeme stáť. Náboženské piesne z našich spevníkov, modlitby a kázne, to neodmysliteľne patrí k nedeľi, kedy je čas zastaviť sa a popremýšľať ako žijeme a čo môžeme pre seba a druhých urobiť. Máme možnosť pocítiť spoločne Božie pôsobenie, ktoré je liekom na všetky rany i bolesti.

Ja osobne som začala pravidelne chodiť do kostola na služby Božie až po mojej confirmácii (v dospelom veku). Som rada, že som sa tak rozhodla a že patrí do tohto spoločenstva veriacich ľudí. Viem, kde môžem nájsť útočisko a pokoj, ktorý ma poháňa dopredu a odporúčam to aj tým, ktorí sa ešte stále nerozhodli, kam sa zaradia..... Určite to stojí za to.

em

Z histórie zboru

(časť prvá)

„Prípravy na rekonštrukciu“

Bratia a sestry, keď že sa blíži výročie pamiatky posvätenia chrámu, chcel by som nám všetkým priblížiť niečo z histórie nášho zboru. V prvej časti by som sa chcel zamerať na prestavbu chrámu

Božieho , ktorá bola vykonaná v rokoch 1959 až 1961 a ktorá bola veľmi náročná, a to nielen finančne, ale aj pre mnoho prekážok a úskalí, ktoré prinášala doba, v ktorej sa prevádzala.

Na začiatok treba ozrejmiť aj zloženie zboru v tých rokoch. Je to veľmi dôležité pretože títo ľudia sa najviac podieľali na prestavbe chrámu, či už vybavovaním ,ale aj organizovaním jednotlivých prác, zháňaním ľudí na brigády a pod.

Farárom v tomto období bol brat farár **Ján El'ko**, zborový dozorca **Pavol Pakány**, námestný dozorca **Štefan Janeka**, celozborový kurátor **Samuel Šagát**, kurátory pre jednotlivé filiálky **Martin Medo**, **Pavel Náhlík**, **Pavel Batka**, **Ján Gálik**, pokladník **Ján Kovár**

Presbytery:(celkovo 52) Pavel Kovár, Ján Švancara, Samuel Kubiš, Štefan Švancara, Štefan Kostelný, Štefan Kožák, Štefan Kubiš ml., Ján Zmeko, Martin Michalec, Samuel Talába, Ján Zmeko, Ján Remiáš, Ján Papulák, Martin Čerešňa, Samuel Klčovský, Pavel Hazucha, Samuel Kravárik, Pavel Kahún, Ján Kostelný, Samuel Hluchý, Samuel Trgala, Ján Kovár, Štefan Janečka, Štefan Plesník, Štefan Turan, Samuel Ričány, Štefan Gavura, Ján Kovár, Ján Tomašovič, Pavel Marko, Ján Ragan, Štefan Mosný, Pavel Gálik, Martin Sadloň, Ján Drahoš, Daniel Boor, Štefan Benda, Štefan Hluchý, Štefan Obuch, Ján Obuch, Rudolf Kuliška, Ján Sluka, Juraj Benda, Ján Minárčiny, Milan Ďuriš, Ján Straka, Štefan Batka, Štefan Lukáč, Ján Tomašech, Štefan Papulák, Štefan Vydarený, Milan Otruba.

Prvé vážne úvahy o prestavbe chrámu začali v roku 1957 a následne v roku 1958 kedy sa to už dostalo aj na rokovanie zborového presbyterstva dňa 9.febr.1958, kde farár Ján El'ko vysvetľoval presbyterstvu, že okresný cirkevný tajomník dal návrh opraviť chrám zvonku a že mu ukladá za povinnosť informovať o tejto veci aj krajského cirkevného tajomníka.

Na celozborovom konvente 23. febr.1958 brat farár El'ko oboznamuje konvent s výsledkami rokovania na krajskom národnom výbore, ktorý odporúča rozdeliť prestavbu na etapy, z hľadiska finančnej náročnosti. Konvent sa na základe výsledkov rokovania uznáva na rok 1959 naplánovať vonkajšiu opravu chrámu. Bola vytvorená komisia na určenie rozsahu opráv a približného rozpočtu.

Na ďalšom zasadaní presbyterstva, kde sa hovorí o dosiahnutých výsledkoch. Brat farár podáva správu ako sa pokročilo v prípravách na opravu chrámu. V pôvodnom uznesení minulého presbyterstva bolo že sa chrám bude opravovať iba zvonka. Komisia, ktorá bola ustanovená určila rozsah opravy a výšku rozpočtu určila na **50.000,-Kčs** avšak pri tomto konaní usúdila, že takýto postup je neúčelný, a že chrám potrebuje komplexnú generálnu opravu. Taktiež sa ozývajú mnohé hlasy zo zboru, že chrám je treba opraviť aj vo vnútri. Bratovi farárovi Jánovi El'kovi je komisiou odporúčané, aby v tejto veci vyjednával na patričných miestach, čo bolo aj vykonané. Navštívil spolu s bratom seniorom gen. biskupa a cirkevné oddelenie krajského národného výboru, kde dostal ústny súhlas a inštrukcie pre ďalšie konanie a ešte ten istý deň navštívil arch. Juraja Tvarožku na Brezovej a požiadal ho o vypracovanie projektu na gen. opravu chrámu. Ten 17.júna prišiel zamerat' chrám a už 22.júla boli podané rozpočty a dokumentácia na Krajský národný výbor. Na zasadaní presbyterstva dňa 31.aug.1958 sa vyslovuje jednohlasný súhlas s tým čo sa vykonalo.

Dňa 9.nov. 1958 sa koná zborový konvent, kde brat farár Ján El'ko apeluje na ľudí, aby v príprave na generálnu opravu neboli ľuďmi malej viery, ale s dôverou v Božiu pomoc sa púšťali do pripravovaného diela, neľutujúc ani obeti, ktoré majú priniesť. Spomína aj niektoré uznesenia konventov a akcie (zlatá kniha milodarov, zbierka v r 1945) ktoré však vec opravy chrámu nikdy neprivedli do konca. Príprava pokročila natoľko, že sú už pripravené plány, podaná žiadosť na KNV, a v najbližšej dobe sa podpíše aj zmluva zo stavebným podnikom.

Na prestavbu chrámu na rok **1959** je plánovaný rozpočet **255.000,-Kčs**. Na túto čiastku bude musieť prispieť asi **2186** dospelých zárobkovo činných členov zboru a asi **1000** ostatných členov (deti, starý ľudia), to sumami **100,-Kčs a 10,-Kčs**.

(Keď sa pozrieme na tieto sumy, tak sú to dosť veľké čiastky na tú dobu. Len pre informáciu rozpočet zboru v tej dobe sa pohyboval na úrovni okolo 30.000 až 40.000,-Kčs.)

Po tomto oznámení brat dozorca Pavol Pakány dáva hlasovať:

- a.) či sú členovia zboru s konečnou platnosťou za generálnu opravu chrámu?

b.) Či sú ochotní na túto opravu prispievať?

Na obidve tieto otázky i členovia zboru hlasujú jednohlasne „ANO“ proti nie je nikto.

Ďalej konvent berie do úvahy aj výnimky pre platenie stanovených čiastok pre práceneschopných členov, v odôvodnených prípadoch sa berú do úvahy aj sociálne pomery tieto skupiny budú platiť 10,-Kčs. Každá domácnosť, kde je patričná pracovná sila odpracuje 2 dni ručnej práce, ak by niekto nemohol odpracovať môže zaplatiť náhradu v sume bežnej dennej mzdy. Čiastka 100,-Kčs bude rozdelená na dve platby, prvá 50,-Kčs ešte v roku 1958 a ďalších 50,-Kčs v roku 1959, tým bude vytvorená finančná rezerva, aby bolo možné práce začať prevádzkať už začiatkom roka.

Ďalšie zasadanie zborového presbyterstva sa koná 8. feb.1959. Predkladá sa mimoriadny rozpočet na opravu chrámu vo výške **256.200,-Kčs** vo výdavkoch a **176.220,-Kčs** v príjmoch. Schodok je **80.000,-Kčs**. Táto žiadosť je predložená na KNV cirk. odd. v Bratislave. Je to posledná vec, ktorá bráni zahájeniu opravy. Ďalej je ustanovená Hospodársko finančná komisia, ktorá bude mať za úlohu viesť všetku hospodársku a finančnú stránku opravy. Jej zloženie je: Predsedníctvo zboru a ďalej bratia: Ján Kostelný, Martin Michalec, Ján Papulák, Štefan Janečka, Martin Medo, Rudolf Kuliška, Štefan Benda, Ján Minárčiny, Juraj Benda.

Brat farár Elko podal aj správu o stave príprav na gen.opravu, mimoriadna daň bola vyzbieraná bez problémov a ak členovia zaplatia aj druhú čiastku tak by nemal byť problém s financovaním opráv.

Dňa 22.feb.1959 sa koná konvent, aby mohol byť schválený rozpočet, ktorý predložilo presbyterstvo. Čaká sa na schválenie rozpočtu KNV cirk. oddelením, je tam možnosť štátneho príspevku na vykazovaný schodok v rozpočte.(Ten sa nakoniec nedostal, dôvod: rozširovanie kostola ????? “ čo tí komunisti tým mysleli“). Ďalej sa konvent zaoberá aj otázkou vežičky na kostole, pôvodne sa uvažovalo o jej odstránení , ale nakoniec sa rozhodlo že bude lepšie keď zostane. Z hľadiska nákladov je to rovnaká položka. Firma „Varhany“ predtým „Rieger,“ ktorá ho aj postavila, prevedie demontáž orgánu. Taktiež je potrebné demontovať oltár, ktorý bude tak ako lavice treba nový a podľa projektu bude úplne inak umiestnení. Materiál, ktorý sa bude dať predať, treba speňažiť, aby sa získali dodatočné finančné zdroje.

Práce bude prevádzať okresný stavebný podnik. Všetky pomocné práce pri búraní a rozoberaní by mali vykonávať členovia zboru, pretože na týchto prácach je možné ušetriť značné množstvo finančných prostriedkov.

V marci bolo schválené KNV navrhovaný rozpočet na opravu chrámu, a na konci marca a začiatkom apríla začínajú prvé práce na oprave chrámu.

Peter Lajda

(pokračovanie nabudúce)

Pri babylonských riekach

Žalm 137

Juraj Kirnág

137.žalm ako sme z jeho obsahu vyrozumeli je akási nostalgická smutná pieseň Božieho ľudu, ktorý hľadá do minulosti. Smútok, ktorý nachádzame v tomto žalme vyplýva z toho, že sa žalmista rozpomína na roky babylonského zajatia. Pri najväčšom rozkvetu Babylonskej ríše bol Jeruzalem spustošený, chrám zničený a najvýznamnejší predstavitelia Božieho ľudu boli oblečení do babylonského zajatia. Ich sociálne postavenie v zajatí nebolo najhoršie. Keď babylonský vládcovia videli, že Izraelci sú schopní, zdatní a múdri ľudia, chceli, aby sa asimilovali medzi babylonský ľud a prispeli k rozvoju Babylonskej ríše. Napriek tomu čítame v úvode žalmu ...pri babylonských riekach sme sedávali a plakávali.... Smútok a vnútorná bolesť Božieho ľudu mali svoj zdroj práve vo vonkajšom odlúčení od Hospodina a Jeho zaslúbení. I keď svoju vieru a presvedčenie si niesli so sebou to, čo tú vieru podopieralo a na čom stála bolo zničené – Jeruzalemský chrám a hradby mesta Jeruzalem. Hospodinovo mesto padlo a preto mnohí vo viere upadali, pochybovali, pretože sa domnievali, že s Jeruzalemom bol porazený aj Hospodin. Lenže

Hospodin bol s nimi i v zajatí a načúval i smutným piesňam, ktoré spievali pri babylonských riekach.

Náš pozemský život zvykneme prirovnávať k dome akéhosi zajatia. Z pohľadu Biblie, kým sme v tele sme v zajatí hriechu, vlastných túžob, žiadostí odlúčení od pravej podstaty Božej lásky. A i nám v živote sa môže stať, že to, čo sa zdá pre nás nezničiteľné, mocné, trvalé skôr, či neskôr spadne, zrúca sa ako hradby Jeruzalema. A vo chvíľach, keď strácame blízkeho človeka, tak isto hľadáme do minulosti s nostalgiou i smútkom, lenže to, čo poznávali v babylonskom zajatí Izraelci, to smieme poznávať i my. Hospodin neprehral, nebol porazený, ale kráča s nami i do zajatia. V Ježišovi Kristovi vstúpil do našich životov naplnených hriechom a keď i z nášho života znie smutná pieseň, tak On ju počuje.

Bolesť a trápenie izraelského národa v babylonskom zajatí bolo tým väčšie, že Babylončania žiadali, aby im Izraelci spievali sionské piesne a radostný chválospev. „Lebo tých, ktorí nás zajali, žiadali od nás piesne a tí, čo nás trýznili spev radostný. Zaspievajte nám z piesní sionských, hovorili.“ Z toho je zrejmé, že Babylončania nechápali smútok a bolesť Božieho ľudu, nechápali smútok a bolesť tých, čo stratili svoju zaslúbenú zem. Nechápali smútok a bolesť ľudu, ktorý mal pocit, že Hospodin je ďaleko. Tak to je i v živote. My sa dívame na smútok a zármutok iných, ale nemôžeme ho celkom pochopiť. Nedokážeme úplne porozumieť momentálnym pocitom tých, čo sa lúčia s blízkym. Možno sa rozpomíname ako to bolo v našom prípade, keď sme sa ocitli v podobnej situácii, ale v konečnom dôsledku môžeme nájsť to skutočné útočisko z nášho zármutku a našich bolestí jedine v Bohu.

Žalmista sa pýta: Ako sme mohli spievať pieseň Hospodinovu na cudzej pôde, v cudzej krajine? V tejto otázke je obsiahnutá podstata zármutku Božieho ľudu. Krajina, v ktorej sa ocitli bola cudzou, nepatrila totiž Hospodinu i keď celý svet, celá zem je Hospodinova, ale z toho duchovného hľadiska to bola krajina iných božstiev a pohanských kultov, kde neplatil zákon Hospodinov. Môže zaznieť v tejto krajine pieseň Hospodinova? Túto otázku si kladie žalmista v súvislosti so svojim postojom k Jeruzalemu. Nechce zabudnúť na Jeruzalem. Boží ľud očakával návrat do svojej krajiny, ktorý sa aj uskutočnil po 70 rokoch zajatia. Je síce pravda, že pieseň Hospodinova určite zaznela aj v babylonskom zajatí. Ako i v našich životoch môže zaznieť pieseň Hospodinova, hoci sme často krajinou od Boha vzdialenou. I my môžeme spievať pieseň Hospodinovu, ale jej tóny sú vždy poznačené našim hriechom a falošnosťou našich životov. Tak ako v prípade izraelského národa tá pieseň Hospodinova zaznela v plnosti a kráse až v Jeruzaleme, v tej zaslúbenej zemi, tak i my smieme vedieť, že je pre nás pripravená cesta a návrat do zaslúbenej krajiny Božieho kráľovstva, kde bez falošných tónov znie pieseň Hospodinova.

V 7.verši čítame prosbu žalmistu: Hospodine, pripomeň synom edomským deň Jeruzalema, keď hovorili: zborite, zborite ho do základu. V závere tohto žalmu nachádzame žalmistovu túžbu po odplate. Je tu vyjadrená nádej, že spravodlivosti bude učinené zadost', že utlačatelia a tí, čo povstali v boji proti iným budú porazení a zničení. Je to túžba po vynesení ortieľu nad tými, čo zborili Jeruzalem a vydali rozkaz: zborite ho do základu. V tomto vidíme symboliku odrážajúcu sa i na našom živote. To, čo my budujeme a o čo sa staráme, čo zveľadujeme, to bude zborené možno ešte v živote, ak nie tak určite to zborí ten nepriateľ zvaný smrť. Spadnú hradby, opevnenia a múry, ale ak sme život postavili na dobrom základe, tak ten základ ostane. Zborite ho do základov. Základy Jeruzalema zostali neporušené a na nich bol Jeruzalem znovu vybudovaný. Keď svoj život založíme na Ježišovi Kristovi, na Jeho evanjeliu, na Jeho láske, tak aj potom čo stavba nášho života spadne, máme nádej, že bude znovu vybudovaná pre nový život v novom Jeruzaleme. A tak i dnes máme možnosť nasledovať príklad toho múdreho muža staviteľa, čo staval svoj dom na skale, aby náš život nebol odviaty aj so základmi. A tak svoje životy budujme pevne ukotvený v Ježišovi Kristovi stojac na Jeho pravde, na Jeho zaslúbeniach a na Jeho zásluhách skrze ktoré dosahujeme spasenie.

Amen

RUBRIKA PRE DETI

Milé deti!

Asi nepoznáte príbeh o pastierikovi Martinkovi, ktorý zostal bez rodičov a čo je ešte horšie aj bez Boha na tomto svete. „Bez Boha na svete“, tak sa volá aj kniha pre deti od Kristíny Royovej, ktorú vám aspoň v obrázkoch priblížime (v 3 číslach), ktoré si môžete vyfarbiť.

V jeseni sa Martinko stal pomocným pastierom.

Aj on chcel v nedeľu ísť do kostola.

Cíti sa opustení a plače pri hrobe svojich blízkych.

Vie, že Pán Ježiš ho vždy počuje a spolieha sa na Neho

Stretol mladého kazateľa, ktorý mu povedal o Pánovi Ježišovi.

SLANÝ KREŠŤAN (MT 5, 13)

(Misijná konferencia EVS)

Keď som sa dozvedela od kamarátky, že sa v Žiline 8. – 10.5. 2009 bude konať konferencia „Slaný kresťan“, trochu som váhala či ísť. Teraz keď píšem tento článok a spätne si spomínam na všetko, čo sa udialo, som rada, že som sa mohla tejto konferencie zúčastniť.

Naša cesta vlakom netrvala dlho a nás v Žiline čakala registrácia a voľný program, ktorý sme každý využili inak. Poznávaním mesta, prechádzkami, stretnutím sa s priateľmi... Pretože večerný program nám začínal až o 19.00 hod. Večer nám zaspievala skupina Prázdny kríž, ktorá poďakovala vo svojej piesni za každé ráno, každý deň, ktorý žijeme s Ježišom.

Slaný kresťan. Soľ má vysokú hodnotu. Soľ konzervuje a pomáha.

„Vy ste soľ zeme.“ Prirovnal Ježiš nás ľuďi k soli v tomto podobenstve.

Soľ je treba na dochutenie jedla. Bez soli ani jedlo nie je chutné, rovnako ani naša viera nie je kompletná, keď nemá Boha, aby ju viedol na ceste života a aby sme boli vyspelejší vo viere.

Soľ sa rozpúšťa v jedle, tak sa aj my máme rozpúšťať v službe, ktorú riadi Boh.

Pán Ježiš vo svojom slove nehovorí ani o jednej našej dobrej vlastnosti, ale o skazenosti. Premieňa nás iba vtedy, ak k Nemu obraciame svoju tvár a modlíme sa za to, aby vstúpil do našich sŕdc. Až vtedy premena účinkuje. Keď voláme k Nemu a v hĺbke svojho srdca to myslíme úprimne.

Soľ spôsobuje smäd – to vieme všetci, ale vieme aj to, že Ježiš je živá voda, ktorá ten smäd môže uhasiť?

Keď nájdeme živého Boha, už nikdy nebudeme hladní ani smädní, pretože On nám dá zo svojho slova, ktorým nás veľakrát nasýti a napojí.

Mládež zo Žiliny si pripravila scénu.

Do relácie „Varíme“ si pozvali kuchára, ktorý bol známy svojim kuchárskym umením.

Do svojho jedla pridával rôzne bylinky a korenia, a keď si myslel, že jedlo je už hotové, ochutnal ho. Niečo mu však chýbalo. Ešte pridal z každého trochu, ale stále mu to nechutilo.

Okrem neho však pozvali ešte jedného hosťa, ktorý rovnako ako on jedlo ochutnal. Vyzeralo na pohľad krásne, ale chýbala mu soľ, ktorá by jedlu dopomohla k tomu, aby nevyzeralo len krásne, ale aby bolo aj chutné....

Tak si uvedomujem, že aj naša viera je taká. Stráca sa naša chuť žiť v blízkosti Boha. Veľakrát nás od viery odrádza veľa vecí. Odrazu Boh, ktorého sme stavali na jedno z hlavných miest v našich srdciach, sa niekam vzdialil a iným veciam odrazu prikladáme viac pozornosti. Kde je vtedy Boh a kde sme my?

On je stále s nami. Pomáha nám aj vtedy, keď si to neuvedomujeme.

Možno je ďalej ako nám bol predtým, ale je stále s nami. Je len na nás, či chceme, aby bol blízko našich životov, alebo sa navždy stratil, ako keby pre nás nikdy neexistoval.

Jedným z povzbudivých bolo aj svedectvo, ktoré rozprávala Jasia Gazda s Poľska – ktorá počas socializmu začala v Poľsku evanjelizačnú prácu medzi ľuďmi. Dlhé roky pomáhala pri príprave pracovníkov. V roku 1989 založila Detskú evanjelizačnú misiu. Teraz je na dôchodku a vydáva knižky a materiály pre prácu s deťmi.

Jej život nebol prechádzka „ružovou záhradou.“ Keď bola mladá vydala sa za muža, ktorý neveril v Boha. Ako dievča chodila na mládež a tam sa aj spoznali.

Neskôr keď sa za neho vydala sa dozvedela, že tam chodil len preto, aby mohol byť s ňou. Viera v Boha nežila v jeho srdci. No ona sa modlila každý deň za to, aby raz objavil lásku, ktorá by zažala svetlo v jeho srdci.

Boh im po dlhej dobe, keď lekári nedávali veľkú nádej, požehnal deti, ktoré vyrastali s Bohom. No ich otec Boha stále odmietal. Až keď ochorel a jeho manželka mu rozprávala o Bohu ako

liečiteľovi všetkých chorôb, siahol po Biblii a začal sa modliť. Trvalo to niekoľko rokov, kým spoznal silu Boha a kým boli vypočuté ženine modlitby.

Odvtedy si každé ráno čítali spolu Bibliu. Keď však ochorela jeho manželka, prestal si Bibliu čítať a odklonil sa od Boha. Choroba, ktorú mal a ktorá sa nikdy celkom nestratila ho pohltila natoľko, že sa prestal modliť a obracať k Bohu.

Mysliet' a žiť inak – bol seminár, ktorého som sa zúčastnila. Prednášal o tom Curt A. Westman, kazateľ, evanjelista z Nórska, ktorý nahral viac ako 1300 rozhlasových relácií „Cestou Biblie.“ Za pomoci prekladateľa sa nám snažil priblížiť Boha aj z tej stránky ako ho vníma on a ako by sme sa ho mali naučiť chápať my.

„Nič nie je nemožné pre nášho Boha.“ Ved' Boh je ten, ktorý ochraňuje naše kroky, hoci sa hovorí že, každý sme strojom svojho šťastia“. No môže sa stať, že sa potkneme a spadneme, a vtedy nám Jeho ruka pomôže vstať. No len vtedy, ak sa na Neho naučíme spoliehať.

Príklad: 5 oviec (**Božie deti**), ktoré sú nevinné. S radosťou, že sa môžu pásť v prírode a nemusia sa ničoho báť, pretože je pri nich pastier (**Ježiš**), ktorý ich ochraňuje, aby sa im nič zlé nestalo. Keď sa však pastier otočí, na ovečky si brúsi zuby veľké zviera (zlý človek), ktorý sa k nim približuje stále bližšie a bližšie a chce ich zabiť. A pýtame sa „Pane dovoľíš, aby zlý človek zabil nás a našu vieru, ktorá je možno slabá, ale je? A snažíme sa ju prehlbovať?“ Je len na nás či dovoľíme aby ju v nás zabili, alebo či vložíme svoje kroky a životy do rúk Bohu.

Divadlo *Sluha* sa prihovorilo hrou „Oľga“. Rada by som vám priblížila jej obsah.

Je to príbeh ľudí, pred ktorými stoja ťažké životné rozhodnutia. Najdôležitejším je však prijať Krista za svojho osobného Spasiteľa a odovzdať všetky starosti o budúcnosť do Božej pevnej ruky.

Oľga pochádza zo sociálnych pomerov, ktoré sa stanú prekážkou pri jej začlenení do vyššej spoločnosti svojho manžela Michala. Ten Oľgu opustí – odíde od nej až za Atlantický oceán, aby sa s ňou po návrate rozišiel.

Hlavná hrdinka je však človekom túžiacim

po svojom zmysluplnom poslaní, človekom bažiacim po duchovnom naplnení, umení (hudbe), vzdelaní, človekom, ktorý cíti – koná a snaží sa hľadať a využívať svoje talenty. Tak sa z bytosti, ktorú ani jej manžel nepovažoval za ľudskú, stane žena, ktorá ho duchovne, ľudsky i vzdelanostne prevyšuje.

Toto obrodienie pramení z duchovného obrátenia sa ku Kristovi. Puto hriechu, ktoré zväzovalo manželstvo Michala a Oľgy sa v závere premení na puto vzájomnej lásky.

Túto hru napísala Kristína Royová a títo mladí ľudia, ktorí hrali túto hru, určite splnili očakávania mladšej i staršej generácie, pretože sa úplne vžili do svojich postáv.

Služby Božie v evanjelickom kostole boli rozlúčkou nielen s mestom Žilina, novými priateľmi, ale predovšetkým s Božími poslami jeho slova, ktorí sa nám venovali tri dni.

Už teraz sa teším na to, keď sa bude zase takéto niečo konať a možno, sa tam spolu stretneme.

E.K.

Tak sa už rozhodnite, komu život venovať! Nemožné je Kristu slúžiť a svet pritom milovať.

Buďto necháš zvody sveta, ku Kristu sa privinieš, alebo si zvolíš rozkoš a v nej večne zahynieš.

Celé srdce Ježiš žiada, bo on celé podáva. Pre toho však nieta spásy, kto pol seba necháva.

Vid' tú lásku, ktorú Ježiš na križi dokázal! Právom žiada, aby si mu celé srdce dal!

On ťa volá on ťa čaká, slávu nebies chce ti dať. Rozhodni sa, neodkladaj, lebo budeš ľutovať.

Kristína Royová

Rozhlasové Služby Božie

Určite veľkou udalosťou tohto roka pre náš cirkevný zbor bolo aj nahrávanie Služieb Božích do Slovenského Rozhlasu.

V nedeľu 17.mája sme privítali rozhlasový štáb. Pani redaktorka N. Lučanská svojim profesionálnym ale najmä ľudským prístupom tvorila v „trémovej“ situácii pokoj a z celého nahrávania sme mali veľmi uspokojivý pocit. Cítili sme Božiu blízkosť a požehnanie, aj napriek prekážkam, ktoré prišli vo forme chorôb (hlasivky a priedušky nechceli poslúchať).

Veríme, že tieto služby povzbudili a naplnili srdcia mnohých poslucháčov, ktorí ich mohli počuť 24. mája 2009 .

Konfirmácia 24.5.2009

Tohtoročná konfirmácia bola trochu „iná“, ako sme boli doteraz zvyknutí. V jednu nedeľu bola skúška i slávnosť konfirmácie zároveň. K takému kompromisu sme dospeli po mnohých úvahách a návrhoch. Dôvodom boli aj spomínané rozhlasové Služby Božie, termín ktorých sme si vybrať nemohli. Viacerí sme mali z tohto dňa obavy, ale s pomocou Božou sme to zvládli bez akejkoľvek ujmy na fyzickom – či psychickom stave všetkých zúčastnených. Takže nášmu Pánovi patrí sláva a nám zostáva dúfať, že z tých našich desiatich „kresťanských púčikov“ sa raz rozvijú pekné kvety. Len aby sa nedali vycicať „voškami“ tohto sveta.

Ale už dosť obrazov. Je potrebné ich pochváliť za zodpovednú prípravu a chceme im popriať veľa zodpovednosti aj do bežných dní, aby sa nehanbili za evanjelium Kristovo a za to, čo vyznali pred nami i samotným Stvoriteľom a Pánom. ZN

Mesiace apríl – máj

Pokrstili:

Martina Drobného, syna Martina a Adriany rod. Záreckej
Mareka Moravca, syna Ľubomíra a Zlatice rod.Gavurovej
Mateja Talábu, syna Milana a Zuzany rod. Papulákovej

Konfirmovali:

Martinu Hargašovou
Vladimíra Janeku
Annu Knapovú
Marcela Kostelného
Mateja Kúdelu
Tomáša Macúcha
Jána Nebeského
Katarínu Novomestskú
Petra Virgla
Dalibora Vydareného

Na poslednej ceste vypravadili:

Elenu Sadloňovú z Krajného – Podrienia, 75 r.
Annu Boorovú z Krajného, 75 r.
Jána Sadáka z Krajného –Matejovca, 58 r.
Annu Janekovú z Podkylavy – U Uhríkov, 85 r.
Zuzanu Bendovú z Podkylavy U Benov, 84 r.
Annu Medovú z Hrachovišť'a, 88 r.
Katarínu Sadákovú z Krajného, 95 r.
Bohumila Struhárika z Hrachovišť'a, 79 r.

- Ak niekto túži chváliť Pána a dokáže vylúdiť zopár tónov zo svojich úst, nech príde medzi nás. Nebojte sa, sme len amatéri. Spevokolisti. P.S. Viac chváliacich hlasov – viac radosti.
- Na fare si môžete požičať literatúru, video kazety a iné povzbudzujúce materiály na potešenie duše.
- Potešíme sa každej peknej myšlienke a zamysleniu do nášho časopisu.
- Ďakujeme všetkým bratom a sestrám za ochotu a pomoc akéhokoľvek smeru.
- Prvý prázdninový víkend v Lazoch pod Makytou sa pripravuje kresťanský festival SEMFEST pre mladšie ročníky - vek 10 – 80 rokov

Jún - júl 2009

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE : 1.NEDEĽU V MESIACI (7.6 A 5.7.) – KORYT. KOP. – O 14:30
2.NEDEĽU V MESIACI (14.6. A 12.7.) – ŽADOVICA – O 14:30
3.NEDEĽU V MESIACI – MATEJOVEC (21.6. A 19.7.) – O 14:30
POSL. NEDEĽA V MESIACI (28.6.A 26.7.) – HRACHOVIŠTE – 14:30
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 19:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA
- ◆ 14.JÚNA 2009 BUDE V NAŠOM ZBORE ZLATÁ KONFIRMÁCIA, AJ S VEČEROU PÁNOVOU

Zlatica Oravcová

Ďakovná

**Stromy, kvety, vtáčky, klásky,,
Pán Boh stvoril z veľkej lásky.
Aj mňa stvoril, teba tiež -
Brat a sestra, či to vieš?**

**Stvoril zem i lúky, pole
Podľa svojej svätej vôle.
Slniečko i teplý dážď-
Aby mohli klásky rásť.**

**Božej ruky pod dotykom
Zrniečko sa stalo klíkom.
Potom z neho bola byť -
Pán nám pokrm rozmnožil.**

**Ako vtáčky, stromy, klasy,
Pripájame svoje hlasy
Na oslavu nášho Pána -
Nedeľného tohto rána.**

**Pri oltári Kríža (spolu) kľáčme,
Dajme Bohu srdcia vďačné.
Pán nás stvoril, vykúpil -
By človek s Ním navždy žil.**

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku je **0,33 €**. Ďakujeme za vašu priazeň. www.krajne.sk